

6 Че Господь (е) высокъ, пригледнава обаче на смиренныя: а высокоумныя познава ѿдалече.

7 Яко ходимъ между утѣшеніе, Ты ще ме животвориши: ще испрѣжиши рѣката Твоя противъ гнѣвѣтъ на-непріятелите мои: и десницата Твоя ще ме спасе.

8 Господь ще свзрши за мене снова което ми принадлежи: Господи, милостъта Твоя (встанѣва) во вѣкъ: дѣлата на-рѣцѣте Твои не презирай.

ПСЯЛОМЪ рли.

(Давидъ хвали безпредѣлната премѣдрость Божіа и свѣлава че причината на-дѣната Господни ще го приведе секога да благослава Бога, и да се радѣва въ Него.)

За първѣя пѣвецъ. Псаломъ Давидовъ.

ГОСПОДИ, Ты си ме искѣсилъ, и позналъ си (ме).

2 Ты познавашъ сѣденѣто ми и ставанѣто ми: проразмѣвашъ помышленіята ми ѿдалече.

3 Изслѣдвашъ ходенѣто ми и леганѣто ми, и сичките пѣтища мои познавашъ.

4 Защото и преди (да дойде) дѣмата во азыкатъ ми ето, Господи, познавашъ сичко.

5 Забѣкалахъ ме ѿ задъ и ѿ предъ, и тѣрихъ си на мене рѣката Твоя.

6 (Това Твое) познаванѣ пречѣдно (е) у мене: высоко е: не можемъ (да пристигнемъ) въ него.

7 Гдѣ ли да идемъ ѿ дѣхатъ Твой? и ѿ лицето Твое гдѣ ли да вѣгамъ?

8 Яко се качимъ на небото, (Ты) си тамъ: ако легнемъ у ада, ето, Ты.

9 (Яко) земемъ крылата на-зората, и преселимсе въ крайвете на-морето,